

In gesprek over 'goed doen en inzet voor de ander'.

Het is op een grauwe, grijze dag wanneer ik de ruimte van His Hope in Horst aan de Maas binnenstap. Maar binnen is het allesbehalve grijs. Ik zie kleurrijke tekeningen op de muren en midden in de ruimte staat een grote tafel waaraan een aantal mensen gezellig koffie met elkaar drinkt. De koek ontbreekt niet. Ik word enthousiast begroet door Alette Steegs, één van de oprichters van His Hope. Ik krijg al snel koffie aangeboden en daarna leidt Alette mij rond door het gebouw.

We beginnen in de huiskamer, een gezellige ontmoetingsplek met banken, een grote tafel met stoelen er omheen en een gedeelte waar kinderen kunnen spelen. Dit is het hart van His Hope, een gastvrije ontmoetingsplek waar mensen bij elkaar komen voor een kopje koffie en fijne ontmoetingen. "Hier wordt gekletst, gelachen en gehuild", vertelt Alette mij. Ik spreek met één van de bezoekers. Ze zegt dat ze hier wel vaker komt, voor een stukje gezelligheid en aandacht.

"Thuis ben ik maar alleen, dat is niet altijd leuk. Hier ervaar ik het samenzijn en het verbinden met elkaar. Ik ben hier graag."

Dromen

His Hope is ontstaan naar aanleiding van een droom van Delène, één van de drie initiatiefneemsters van deze plek. Delène vertelt: "In een droom zag ik dat God mij de opdracht gaf om een huiskamer te beginnen voor eenzame mensen. Jaren later heeft mijn dochter Alette dezelfde droom

gekregen, en ook onze vriendin Annie heeft in die tijd hetzelfde gedroomd. Toen wisten we zeker dat God dit van ons vroeg, en toen zijn we gewoon maar begonnen.”

In de eerste plaats is His Hope een plek voor ontmoeting. Maar Delène geeft aan dat er méér is: “Hier leer je elkaar kennen, help je elkaar, en zoeken we samen naar oplossingen. We kijken ook welke talenten iemand heeft, en we helpen die persoon om zijn talenten verder te ontwikkelen. Al die talenten brengen we hier samen zodat we met elkaar een beter leven kunnen krijgen. Als je elkaar beter leert kennen, komt er vertrouwen en leer je de nood van de ander kennen. Dan wil je elkaar helpen. Hier is echte aandacht voor elkaar.”

Rust

De rondleiding gaat verder. We komen in een creatieve ruimte waar wel eens workshops gegeven worden en waar bezoekers ook zelf met allerlei materialen aan de slag kunnen gaan. Er is ook een snoezelruimte, met een bed en een relaxstoel, waar bezoekers zich even terug kunnen trekken. Alette: “Veel bezoekers die in armoede leven, zijn vaak gestrest. Dit is een plekje waar ze even tot rust kunnen komen.” Ook wordt de ruimte gebruikt door moeders die in alle rust borstvoeding willen geven en voor kinderen die even willen slapen.

We komen daarna in een grote eetkeuken. “Elke dag kan je hier gratis lunchen. We vinden samen koken en eten belangrijk. Ook hierbij leer je

van elkaar. Er komen hier mensen die verschillende culturen meebrengen en het is leuk om hierover te leren.”

Alette laat mij een ruimte zien, van waaruit de voedselbank de uitgifte van voedsel voor hun regio verzorgt. Ook staat er een bakfiets. His Hope leent verschillende bakfietsen uit aan mensen en gezinnen zonder vervoersmiddel, zodat zij mobieler worden.

Er liggen nog plannen op tafel voor een jeugdruimte. Volgens Alette is er in het dorp regelmatig overlast door jongeren. His Hope hoopt ook hen te kunnen bereiken met een eigen plekje, waar ze kunnen ‘chillen’ met elkaar.

His Hope is nu vijf dagen per week overdag geopend. “Er is ons gevraagd om ook in de avonden en weekenden open te gaan. Maar daar hebben we nu nog niet voldoende vrijwilligers voor.”

Ik ben onder de indruk wat er hier gebeurt en wat de initiatiefnemers allemaal voor elkaar gekregen hebben. “Het is allemaal vanuit liefde begonnen. De liefde die wij mogen ontvangen van God, en die wij uit mogen dragen”, vertelt Delène.

Het logo van His Hope bestaat uit een hart; wat staat voor de liefde van God en voor elkaar, een duif voor vrede, en een vlinder voor hoop en respect. Delène: “En de handen geven aan dat we elkaar vasthouden en elkaar nodig hebben. De slogan van His Hope is dan ook: ‘Samen voor elkaar’”. Ik vraag aan de bezoekers of ze nog een boodschap hebben voor de lezers van Limburgs Liefste. Die hebben ze: “Kom eens kijken, je bent hier altijd welkom!”

